

steren, at det er slet ikke det, der er Grunden, det er Forholdene i Saks-købing-Kredsen. Aa nej, den ærede Justitsminister kan være overbevist om, at Forholdene i Saks-købing-Kredsen ere saamæn meget bedre for mig, end Forholdene i Køge-Kredsen ere for ham. Hvis der er nogen Mand, der staaar for Fald ved næste Valg, er det Justitsministeren. Jeg havde i Saks-købing-Kredsen den Modgang, som jeg kunde faa. Det var den eneste Kreds i Landet, hvor Højre, Venstrereformpartiet og de moderate rottede sig sammen. Men det lykkedes ikke at slaa mig. Det var ikke Justitsministerens og hans Kollegers Skyld, de gjorde et ærligt Arbejde i Kredsen. Næsten samtlige Ministre mødte dernede for at betvinge mig, og hvad fik de ud af det? At jeg fik 6 Stemmer mindre, end jeg havde den Gang, jeg fik de fleste Stemmer, jeg nogen Sinde har haft. Saa Forholdene i Saks-købing-Kredsen ere saamæn meget gode for mig.

Men jeg vil sige til Justitsministeren, at den Maade, hvorpaa han administrerer Lægestandens Forhold, har vakt den største Indignation indenfor Lægestanden, og det vil uvægerlig føre til, at han lidt efter lidt demoraliserer Standen, fordi det altid vil gaa saaledes, at ikke kvalificerede ville ræsonnere som saa, at hvis de ikke tage Embedet, er der andre lige saa lidet kvalificerede, som faa det, og hvorfor skulde saa de første ikke lige saa godt tage det, selv om det er en Uretfærdighed. Det kan ikke være andet, end at enhver, der iagttager Embedsbesættelserne indenfor Lægestanden, vil sige, at der maa nødvendigvis være en Sammenhæng mellem den Omstændighed, at de Mænd, jeg har nævnt, staa i nøje Forbindelse med Ministeriet, og det Faktum, at de have faaet disse forskellige Embeder. Man kan ikke springe de Folk forbi, som have ansøgt om disse Embeder, og som have været uendelig meget bedre kvalificerede end de, som have faaet Embederne, hvis der ikke er andre Grunde end dem, der ligge for for Offentligheden.

Ingvar Jensen: Det forekommer mig, at det meste af det, der ved denne Lejlighed er forhandlet om, ikke vedrører det foreliggende Lovforslag. Bl. a. kunde det, som det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) har fremdraget under denne Forhandling, mere passende have været nævnt under Finanslovens 1ste Behandling, hvor man ellers havde saa mange delikate Sager fremme, men det kan vel

ikke undgaas, kan jeg forstaa, at der nu ved et hvilket som helst Lovforslags 1ste Behandling her i Tinget skal tales om aparte; Sager.

Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) fremdrog en Sag, der efter min Mening er en af de allervigtigste, som er nævnt under denne Forhandling, og som jeg ogsaa mener vil blive dragen ind under Forhandlingerne i Kommissionen. Det angaar Tilsynet med Lægerne. Nu kunne disse nemlig skalte og valte, omtrent som de ville, være saa ukvalificerede, som tænkes kan, bl. a. være Morfinister eller Alkoholister i stor Udstrækning; uden at der kan skrives ind mod dem, medmindre de begaa en eller anden Forbrydelse, hvorfor de kunne tiltales. Det er en Selvfølge, at hvis ikke Kommissionen skulde tage saadanne Forhold under Overvejelse, vilde den være fuldstændig mislykket. Det er nemlig et af Hovedspørgsmaalene blandt de mange, som Kommissionen skal behandle.

Om Sundhedskollegiets Forhold skal jeg ikke tale. Sundhedskollegiet er jo dødt, og der er da ikke Grund til at dvæle ved det. Det gælder blot at sætte noget bedre i Stedet, som kan fyldestgøre de Krav, som Samfundet maa stille til en overordnet Autoritet for vort Sundhedsvæsen.

Alle de Spørgsmaal, som nu ere forhandlede, vedrøre ikke i og for sig det Spørgsmaal, om der skal nedsættes en Kommission eller ikke. Herom synes jeg, alle have været enige. Vi have været enige om, at Kommissionen skal nedsættes, at det er et ret omfattende Arbejde, der skal foretages, og at det er rigtigt, at der bliver Lejlighed for sagkyndige fra forskellige Sider til at komme ind i Kommissionen, for at Sagen kan blive grundigt behandlet, saa at der kan komme et godt Resultat ud af disse Forhandlinger om Ordningen af vort Sundhedsvæsen. Naar man er enig om alt dette og om, at Forslaget om dens Sammensætning ogsaa er ret heldigt — der er ikke lagt synderlig Vægt paa, at dette Forhold bliver anderledes —, mener jeg, man maa sige, at alle Afskygninger i Tinget have anbefalet Forslaget til Fremme, og jeg skal gentage, at ogsaa jeg anbefaler det paa det bedste.

Justitsministeren (Alberti): Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) rejste, om Lægernes Ansvarlighed og Lægeberettigelsen i det hele taget ogsaa maatte blive Gen-